

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno Tribuno. 466.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ἐποκείραται τὴν ὄψιν τῷ φυσικοῦ τῆς
πιμότητος ἄνδρος, καὶ ὡς τὴν τὴν γυ-
ναικονίτην χημαπζοιδρον μάλλον. ὁ-
ὡς οὐδὲν ἕτερον ἔστιν, ἢ τῷ ποιήσαντι
μέμφεσθαι. εἰ γὰρ τὴν σύγχρονον τῆς
παιότητος. τελειότητος τιμὴν παραγῆ, ἀτελής
μᾶλλον ἔστι φιλονεικίης, εἰς ἄνδρας
οὐ βελούδρος τελείν, ἀλλ' ἀμφίβο-
λός τις ἐκτομίας καὶ εἶναι καὶ φά-
νεσθαι.

Σαλαστία. υξδ.

Διαφορὰν ἰδὼν ἔχειν δοκεῖ κατ' ἔπι-
τήδευσιν ἀπὸ τῆς μοιχείας πορνεία.
καὶ μείζων ἢ μακρὰ ὅποτε τῇ ἑσπὸ
ζυγόν τις ἔπιλυτήσθαι. ἐρευνησθῆναι δὲ
καθ' ἑαυτῷ ἢ πορνεία, πολλάκις
εὐλογεῖται μοιχεία τῆς ἔπι τῷ τέγγος
ἑταίριζοιδρίας ἑσπὸ ζυγόν τελοῦσης
ἔστιν ὅτι, ἀλλὰ καὶ χειροῖά ποι συνέ-
βη πορνομακίης. πολλάκις γὰρ ὁμο-
πατρῆσις συνεφύρησαν νόμοις, καὶ ἄλ-
λοιοι θυγατρᾶσιν ἰδίαις πορνικῶς αὐ-
τοῖς γεννηθείσας, καὶ γέροντι αὐτοῖς ἢ
φιλίηδονος μέθῃ, βάρβαρον ὡρσικῆς
ἀπαλείας.

Ζωσίμου. υξε.

Εἰς τοσοῦτον σὲ φασί πινες ἐλιλα-
κίαι γαστριμαργίας, ὡς τῆς διαίτης
σὲ τὰ λείψανα, ἄλλης ἔστιν τρεπέ-
ζης ὁψόνια. καὶ τὰυτὰ κόμοις μεεί-
ζοντα τὴν βίαν. ἐφ' οἷς θερμῶς μοι
δακρύειν ἐπέρχεται, ὅτι πλαγίως
ὡς γένεον πορευόμενος, καὶ ἐναντίος
τοῖς αὐτῷ νόμοις φανόμενος, ἔχεις
αὐτὸν θυμῷ πλαγίῳ ὡς σὲ πο-
ρευόμενος.

Σερῆνα τριβύνη. υξστ.

Ὡς ὡς αἱ τῶν πηγῶν σφραγγες ἀ-
παυλοῦμεθα, δακρυόερον βρύσιν
ὡς τὸ ὡς τῆρον μέτρον ἀναπιδῶ-
σα, καὶ μακροὶ θηλαζόμενοι ὡς ἐκλεί-
ωσαν ὡς ὡς τερμένιον τροφοῖν ἀν-

confectari, faciem tuam naturalis hone-
statis & grauitatis flore spoliantem, eam
in muliebrem potius transformantem.
Quod quidem nihil aliud est, quàm eum,
à quo effectus sis, accusare. Etenim si con-
temporaneum perfectionis honorem re-
pudias, imperfectus potius esse studes, in
hominum videlicet numero censeri nolēs,
verùm dubius quidam spado & esse, &
videri.

Salustio. 464.

Si studium atque institutum spectes, stu-
prum quidem ab adulterio differre vide-
tur. Ac maior est furor, cùm quis rabido
quodam impetu in coniugatam fertur.
Cùm autem stuprum per se ac priuatim
excutitur, sæpe adulterium esse reperitur:
quippe cùm ea, quæ pudicitiam suam cu-
iusuis libidini prostitutam habet, interdū
matrimonij vinculis constricta sit. Quin-
etiam grauiora quoque nonnullis infano
meretricum amore flagrantibus accide-
runt. Persæpe enim cum spurcis fratribus
se contaminarunt. Atque item alij cum
filiabus suis, quas ex meretricio concubi-
tu extulerant. Ac libidinosa temulentia,
Persici exitij vorago ipsis facta est.

Zosimo. 465.

Ἐὸ voracitatis te processisse quidam
aiunt, vt victus tui reliquæ alterius mensæ
obsonia sint: idque cùm epulas comeffa-
tionibus distribuas. Quo quidem nomine
calentes lachrymas emittere mihi in men-
tem venit: quòd cùm obliquè ad Deum
gradiaris, atque ipsius legibus aduersarium
te præbeas, ipsum quoque in obliqua ira
ad te gradientem habiturus sis.

Seveno Tribuno. 466.

Quemadmodum fontium gurgites cùm
hauriuntur, vberius scaturiunt, altiùsque
quàm priùs exiliunt: ac mamillæ cùm su-
guntur, non antè deficiunt, quàm infans
ad solidiorem cibum admittendum ado-

leuerit: eodem modo diuitiæ, cum hauriuntur, decrementum minimè patiuntur, nec beneficentiæ mamilla eos, qui Christi causa pueros se præbent, exhauritur, aut penuriam & egestatem perpetitur, quoadusque ad verâ perfectionē eos transfuderit.

Isidoro Diacono. 467.

Diuina & immortalis natura omnia simpliciorum exempla improbis iure ac merito inuecta, literarum sacrarum monumentis emendationis nostræ causa consignauit: ut eiusdem pœnæ metu ab iisdem flagitiis deterreamur. Quamobrem, si pœnas metuimus, per veneranda dogmata eas caueamus.

Orioni Monacho. 468.

Ad comparandam virtutem haud satis est Monasticam vitam profiteri: verum ad id quoque modestia accedat necesse est. Nam si lenitatis certamen obeuntes, turbulenta mente illud interrumpamus, hoc nihil aliud fuerit, quam salutem quidem consequi velle: ea autem, quæ ad ipsam consequendam adminiculo sunt, efficeret nolle.

Hieraci. 469.

Per bona terræ, Scriptura huiusce vitæ commoda intelligit, per participationem idem cum futuris nomē obtinentia: Deo nimirum imbecillitatem nostram summa sapientia instituyente, ac per ea, quæ in sensum cadunt, ad ea, quæ animo & intellectu percipiuntur, nos velut porrecta manu ducente.

Es. I.

Theodoro Scholastico. 470.

Tu quidem opus omne, quod manibus elaboratur, turpe ac probrosum esse existimas, cum alioqui vtile sit, atque ad tuendam vitam conducatur. At Mitylenæus Pittacus, quamuis rex esset, pistrinum tamen manibus suis extrucebat, simulque & actuosè se exercebat, & cibum operabatur.

δραγὴ ὁ ὑποπίθιος. ἔπα καὶ πλῆθος ἀντλήμενος, ἐλάττωσιν ἔχ ὑφίσταται, οὐδὲ ματὸς εὐποιίας ἐκτρέφει τοὺς ἀφ' θεοῦ νηπιάζοντάς, κένωσιν ὑπομένει ἢ ἐνδύσασ, μέχρις ἀνὰ πρὸς τὴν ὄντως ὡδὴν ἐπέμνη τελείωσιν.

Isidorō Διάκονῳ. υξζ.

Πάντα ἢ θεία καὶ ἀκήρατος φύσις τὰ τῆς πτωχείων ὑποδείγματα διχῶς ἐπαχθέντα τοῖς πλάσμασι πρὸς δόρυσιν ἡμῶν ἀνάγκαστα ἔθετο. ἵνα τῷ φόβῳ τῆς ἰσῆς κολάσεως φύγωμεν τὴν κοινανίαν τῆς πράξεως. εἰ τοίνυν δεδίπτεται τὰ ἔπιπμα, φυλαχθῆ τὸ σέβας τοῖς δόγμασι.

Ορίωνι μοναχῷ. υξη.

Οὐκ ἀρκεῖ πρὸς ἀρετὴν τὸ ἀσκήν, ἀλλὰ καὶ μετρίαν πρὸς τῷ ἀσκήν. εἰ γὰρ ἀγὰνα πρῶτος μετερχόμενοι γνώμη τῶτον παρεχόμενοι ἐγκόπιον, οὐδὲν ἕτερον ἔστιν, ἢ θέλειν μὴ σωτηρίας τυχεῖν, μὴ θέλειν δὲ ποιεῖν τὰ πρὸς αὐτῷ συμβαλλόμενα.

Ιέραι. υξθ.

Ἀγαθὰ τῆς γῆς τὰ ἐνταῦθα λέγει καλὰ ἢ γεφυρὰ κατὰ μετρίαν τῆς μελλόντων σιωπῆς, παιδαγωγώματος τὴν ἀδένεια ἡμῶν παρὰ σοφίας τῆς θεῆς, καὶ ἀφ' τῆς ἀσκήσεως χειραγωγώματος πρὸς τὰ νοόμενα.

Θεοδώρῳ χολατικῷ. υο.

Αὐτὸς μὴ ἐφύβησον ἡγῆ πᾶσαν χειρὸν κμῆτον ἐργασίαν. Βιωφελῆ τε ὑπάρχουσαν καὶ πρὸς τὸ ζῆν χειρομύσασαν. ὁ μυτιληναῖος δὲ Πιττακὸς, καὶ τοῖ βασιλεὺς ὦν, τὸν μέλανα νυτέργει, καὶ ἐπεργῶς γυμναζόμενος, καὶ ἀσκήσας τὴν πρῶτην ἐργασίαν.

Κυνη